یادداشت

ایران، هرمز و معمای جنگ دوم

ادامه از صفحه اول

ازبین‌رفتن اعتماد سرمایه‌گذاران خطرپذیر به پایداری زیرساخت‌ها، موجب شد حتی پس از اتصال مجدد شبکه‌ها، اکوسیستم استارتاپی تا مدت‌ها قادر به جذب سرمایه جدید برای توسعه نباشد و صرفا در حالت «تلاش برای بقا» درجا بزند.

۲- نااطمینانی کسب‌وکارها و تله نقدینگی

فعالان اقتصادی هشدار می‌دهند که نااطمینانی از آینده، نوسانات شدید نرخ ارز و انسداد مجاری توزیع، بازار را در حالت «کما و انتظار» قرار داده است. سرمایه‌گذاران داخلی از هرگونه اقدام بلندمدت دست کشیده‌اند و ترجیح می‌دهند دارایی‌های خود را به دارایی‌های امن تبدیل کنند. تغییر رفتار سرمایه‌گذاران تنها یک واکنش موقت نیست، بلکه اقتصاد را وارد یک «تله نقدینگی» خطرناک کرده است. هجوم بی‌سابقه به دارایی‌های امن مانند طلا و ارزهای فیزیکی، منابع حیاتی و رسوبات بانکی را به‌شدت تخلیه کرده است. این چالش در شرایطی رخ داده که صنایع، برای عبور از بحران و جبران هزینه‌های فزاینده لجستیک، نیاز بیشتری به تسهیلات و سرمایه در گردش دارند.

۳- صنعت و معدن در منگنه

ایران به‌عنوان یکی از قطب‌های معدنی منطقه (مس، فولاد، آلومینیوم)، در بخش صادرات کلان با چالش مواجه شد. هرچند تحریم‌ها پیش از این نیز وجود داشت، اما توقف بارگیری در بنادر جنوبی به‌دلیل خطرات نظامی، صادرات محصولات معدنی را به صفر نزدیک کرد.

- بحران شدید سرمایه در گردش: به دلیل تورم انتظاری ناشی از جنگ و افزایش هزینه‌های لجستیک، کارخانه‌ها برای تأمین مواد اولیه به چند برابر سرمایه در گردش نیاز دارند.

- فلج‌شدن زنجیره تأمین قطعات: توقف ترانزیت دریایی و محدودیت‌های شدید پروازی در خاورمیانه (طبق گزارش اسکای‌نیوز ۱۵درصد ترافیک هوایی جهان مختل شد)، ورود ماشین‌آلات، قطعات یدکی و مواد واسطه‌ای به بخش صنعت و معدن را با بحران مواجه کرده است.

- خروج نیروی کار متخصص: شوک‌های روانی، اجتماعی و نااطمینانی‌های ناشی از جنگ ۴۰روزه، موج جدیدی از چالش حفظ و نگهداشت نیروی انسانی متخصص را در بخش خصوصی به‌دنبال داشته است.

- شوک نامتقارن صنعتی و بحران انباشت کالا: بخش تولید اکنون با یک «شوک نامتقارن» روبه‌روست. صنایع مونتاژی (خودروسازی، لوازم خانگی و الکترونیک) به‌دلیل وابستگی حیاتی به قطعات وارداتی و تداوم انسداد مسیرهای ترانزیت هوایی و دریایی، عملا چاره‌ای جز توقف خطوط تولید، شیفت‌بندی اجباری و در نهایت تعدیل گسترده نیرو نخواهند داشت. در مقابل، صنایع معدنی و بالادستی به ویژه مس، فولاد و پتروشیمی‌های پایه، وضعیت متفاوتی را تجربه می‌کنند. توقف بارگیری در بنادر جنوبی باعث پدیده «انباشت اجباری ذخایر» شده است. گرچه این معادن به تولید کالا با مواد اولیه داخلی ادامه می‌دهند، اما ناتوانی در صادرات، انبارها را اشباع کرده است. هم‌زمان، موج خروج نیروهای متخصص (مهندسان، تکنسین‌های ارشد و برنامه‌نویسان صنعتی) به یک بحران خاموش تبدیل شده که هزینه نگهداری، تعمیرات و بهره‌وری این صنایع سنگین را در میان‌مدت افزایش می‌دهد.

تنگه هرمز؛ سلاح ژئوپلیتیک

بر اساس تحلیل برخی از وب‌سایت‌ها و رسانه‌های داخلی، حاکمیت جدید ایران بر تنگه هرمز و تعریف یک رژیم حقوقی و مدیریتی تازه بر آن، تنها یک مسئله اقتصادی برای کسب درآمدِ حاصل از عوارض نیست. به‌گفته فاکس‌نیوز، اکسیوس و برخی ناظران غربی، این کنترل مدیریتی، ابزاری استراتژیک است که به‌عنوان «سلاح اتمی اقتصادی» به بازار انرژی، زنجیره تأمین جهانی و اقتصاد کشورهای صنعتی شوک وارد کرده است. تنگه هرمز دیگر صرفا یک آبراه بین‌المللی نیست، بلکه به اهرمی برای چانه‌زنی ژئوپلیتیک ایران در برابر آمریکا و متحدانش تبدیل شده است. طبق گزارش اکسیوس، موضوع بازگشایی یا محدودسازی تردد در هرمز، اکنون به بخشی از مذاکرات غیرمستقیم تهران و واشنگتن بدل شده و ایران تلاش می‌کند از موقعیت راهبردی خود برای کاهش فشارهای سیاسی و اقتصادی بهره ببرد. برخی تحلیلگران امنیتی، دکترین جدید ایران در هرمز را بخشی از راهبرد «بازدارندگی نامتقارن» توصیف می‌کنند؛ راهبردی که بدون ورود مستقیم به جنگ فراگیر، می‌تواند با ایجاد نااطمینانی در بازار جهانی انرژی، هزینه فشارهای بین‌المللی علیه تهران را افزایش دهد. از این منظر، هرمز نه‌تنها یک گذرگاه دریایی، بلکه قلب تپنده موازنه قدرت انرژی در جهان معاصر است؛ نقطه‌ای که هر تحول در آن، مستقیم بر قیمت نفت، تجارت جهانی، بیمه دریایی و حتی امنیت غذایی کشورهای وابسته به واردات انرژی اثر می‌گذارد.

میراث سمی؛ آسیب‌های امنیتی و زیست‌محیطی

حملات به تأسیسات انرژی، پالایشگاه‌ها و آب‌شیرین‌کن‌های منطقه، تنها خسارت‌های مقطعی اقتصادی نداشت؛ بلکه خطر شکل‌گیری یک بحران مزمن زیست‌محیطی و انسانی را نیز افزایش داده است. آسیب به زیرساخت‌های حساس ساحلی در خلیج فارس، می‌تواند موجب نشت مواد شیمیایی، آلودگی آب‌های دریایی و اختلال در چرخه تأمین آب آشامیدنی میلیون‌ها نفر شود. بسیاری از کشورهای منطقه به آب‌شیرین‌کن‌ها وابستگی شدیدی دارند. هرگونه حمله یا اختلال در این شبکه‌ها، به‌سرعت ابعاد امنیت انسانی پیدا می‌کند و می‌تواند بحران‌های اجتماعی و مهاجرتی ایجاد کند. افزون بر این، سرمایه‌گذاری خارجی در پروژه‌های زیربنایی و محیط‌زیستی را نیز با تردید روبه‌رو ساخته است. حمله به زیرساخت‌های حیاتی، به‌تدریج ظرفیت دفاعی و تاب‌آوری دولت‌ها را نیز فرسوده می‌کند و منطقه را وارد چرخه‌ای از «ناامنی پایدار» می‌سازد؛ چرخه‌ای که در آن دولت‌ها بخش بزرگی از منابع خود را به بازسازی فوری و هزینه‌های امنیتی اختصاص می‌دهند و در نتیجه، توسعه پایدار و همکاری‌های منطقه‌ای به حاشیه رانده می‌شود. هم‌زمان، نگرانی‌ها درباره آسیب‌پذیری تأسیسات انرژی در برابر حملات سایبری، پهپادی و موشکی افزایش یافته و برخی تحلیلگران از شکل‌گیری «جنگ فرسایشی زیرساختی» در خاورمیانه سخن می‌گویند؛ جنگی که هدف آن نه تصرف سرزمین، بلکه تضعیف تدریجی توان اقتصادی و خدمات عمومی کشورهاست. تداوم این الگو، فضا را برای مانورهای دیپلماتیک نیز محدودتر کرده است. هرچه زیرساخت‌های حیاتی بیشتر در معرض تهدید قرار بگیرد، دولت‌ها تمایل کمتری به مصالحه سیاسی و اعتمادسازی منطقه‌ای نشان می‌دهند و بیشتر به سمت امنیتی‌سازی روابط خارجی سوق می‌یابند. در چنین شرایطی، بحران‌های زیست‌محیطی و امنیتی به یکدیگر گره می‌خورد؛ به‌گونه‌ای که آلودگی آب، کمبود انرژی و بی‌ثباتی سیاسی، هم‌زمان به عوامل تشدیدکننده ناامنی تبدیل می‌شوند. بسیاری از ناظران معتقدند اگر سازوکارهای مشترک حفاظتی و توافق‌های منطقه‌ای برای صیانت از زیرساخت‌های حیاتی شکل نگیرد، خلیج فارس در سال‌های آینده با «میراث سمی» درهم‌تنیده‌ای از بحران‌های امنیتی، زیست‌محیطی و انسانی مواجه خواهد شد.

میانجیگری‌ها

در پشت صحنه تحولات دیپلماتیک، تلاش‌ها برای مهار تنش و جلوگیری از گسترش بحران، وارد مرحله تازه‌ای شده است. در چند روز گذشته، پاکستان با حمایت فعال قطر و عمان، کانال‌های ارتباطی غیرمستقیم میان تهران، واشنگتن و برخی بازیگران عربی را حفظ کرده است. گزارش‌ها حاکی از آن است که تبادل پیام‌ها درباره کاهش تنش در خلیج فارس، امنیت تردد در تنگه هرمز و امکان بازگشت تدریجی به مسیر مذاکرات هسته‌ای ادامه دارد؛ بااین‌حال، اختلاف‌ها همچنان عمیق است. ایران بر حفظ ظرفیت‌های غنی‌سازی و دریافت تضمین‌های عملی برای رفع تحریم‌ها تأکید دارد، در حالی که آمریکا و متحدانش خواهان محدودیت‌های سخت‌گیرانه‌تر، نظارت گسترده‌تر و مهار فعالیت‌های منطقه‌ای تهران هستند. هم‌زمان، نگرانی از افزایش درگیری‌های نیابتی و احتمال اختلال در بازار جهانی انرژی، فشار بر طرف‌ها برای دستیابی به یک سازوکار مهار بحران را افزایش داده است.

یادداشت کامل را در سایت «شرق» بخوانید

گزارش «شرق» از بلاتکلیفی آموزش‌وپرورش برای حضوری‌کردن کلاس‌ها و چالش خانواده‌ها در ثبت‌نام سال تحصیلی جدید

مهرِ بی‌مدرسه؟

معاون وزیر آموزش‌وپرورش و رئیس سازمان مراکز غیردولتی می‌گوید: تصمیم به حضوری‌کردن مدارس، در اختیار آموزش‌وپرورش نیست

محمدحسین موسوی: یک سؤال بی‌جواب: مدارس کی باز می‌شوند؟ هیچ‌کس نمی‌داند. نزدیک به سه ماه از زمانی که معلمان و دانش‌آموزان سر کلاس‌های حضوری حاضر شده‌اند می‌گذرد و در این مدت نه‌تنها به کلاس‌های مجازی عادت نکرده‌اند، بلکه در یک کلافگی آزاردهنده به سر می‌برند و منتظر خبری هستند که به آنها بگوید تکلیف «مدرسه» چه می‌شود. آموزش و پرورش نیز در این میان کمکی به آنها نمی‌کند. احمد محمودزاده، معاون وزیر آموزش و پرورش، در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید تصمیم به بازکردن مدارس در حوزه اختیار این وزارتخانه نیست و «ما دعا می‌کنیم که ان‌شاءالله هرچه سریع‌تر جنگ خاتمه پیدا کند و آموزش‌ها نیز حضوری شود». این تعطیلی طولانی و بی‌زمان، جز اینکه بخش قابل توجهی از کیفیت آموزشی را تحت تأثیر قرار داده و احتمالا در کوتاه‌مدت شاهد عواقب آن برای عدالت آموزشی و سطح سواد عمومی باشیم، به بحرانی برای آموزش در سال آینده نیز تبدیل شده است. والدین دانش‌آموزان نمی‌دانند آیا صرفه دارد فرزند خود را برای یک کلاس مجازی چندساعته در مدارس غیرانتفاعی ثبت‌نام کنند یا خیر. از سوی دیگر، قراردادهای کاری معلمان امضانشده باقی مانده و مدیران مدارس نیز از برنامه‌ریزی برای سال آینده ناتوانند.

مدرسه دوساعته

«نسبت به کلاس‌های حضوری، کیفیت کلاس‌های مجازی اصلا خوب نبوده است. انگار معلمان و دانش‌آموزان شش‌دنگ حواسشان در کلاس‌ها نیست». «سمانه» مادر «کیمیا» است؛ دختری که امسال درحال گذراندن کلاس پنجم در یکی از مدارس دولتی منطقه دو تهران است، البته غیرحضوری: «ساعت کلاس‌ها خیلی بد است. بچه‌ها هرروز در شاد باید ساعت یک تا سه ظهر که زمان استراحت و خواب‌شان است سرکلاس حاضر شوند و خب قاعدتا خواب‌آلود و بی‌توجه‌اند». مشکل کلاس‌ها اما فقط همان دو ساعت نیست، امکانات و کیفیت «سامانه شاد» که تنها بستر مورد تأیید آموزش و پرورش برای برگزاری کلاس آنلاین است نیز ایرادهای فراوانی دارد: «کلاس به این صورت است که معلم سؤالی می‌پرسد و بچه‌ها با توجه به وضعیت اینترنت و عملکرد سامانه شاد، به شکل صوتی یا متنی پاسخ می‌دهند، معلم و دانش‌آموزان نیز امکان به اشتراک گذاشتن تصویر ندارند. از سوی دیگر وقتی کلاس فقط دوساعت در روز است، نه معلم و نه دانش‌آموزان وقت پرداختن عمیق به مباحث درسی را ندارند». «سمانه» می‌گوید تداوم این وضعیت، بی‌سوادی در بین دانش‌آموزان را بیشتر می‌کند و در ادامه به وضعیت برگزاری امتحانات مجازی اشاره می‌کند: «تا جایی که بتوانم، چون دلم می‌سوزد، به بچه‌ام می‌گویم بنشیند و درس بخواند، اما خیلی از والدین این کار را نمی‌کنند و بچه‌ها با کتاب باز در امتحانات شرکت می‌کنند. فکر می‌کنم اگر امتحانات شفاهی بود و به‌شکلی برگزار می‌شد که معلم بتواند بچه‌ها را ببیند، کیفیت آزمون‌ها بالاتر می‌رفت تا اینکه بچه‌ها در ۴۵ دقیقه، هفت سؤال ساده را پاسخ بدهند». آموزش و پرورش تا به حال درباره شکل برگزاری کلاس‌ها در سال آینده به خانواده‌ها اطلاعی نداده است، اما مادر «کیمیا» می‌گوید خود خانواده‌ها در تلاش‌اند کیفیت آموزش بالا برود: «وضعیت مشخص نیست و معلوم نیست آیا اصلا سال تحصیلی جدید بچه‌ها مدرسه بروند یا نه. در نتیجه حداقل کاری که به‌نظرم باید انجام دهیم این است که به مدرسه بگوییم در بستر دیگری جز «شاد» مثل «اسکای‌روم» که مدارس غیرانتفاعی در آن کلاس برگزار می‌کنند، کلاس بچه‌هایمان را برگزار کنیم».

عقب‌نشینی از مدارس غیرانتفاعی

فرزند «فائزه» کلاس اول است و می‌گوید آموزش مجازی، سال اول تحصیل دخترش را از بین برده است: «تا قبل از تعطیل‌شدن مدارس، دائما کلاس‌های فوق‌برنامه مختلف و همین‌طور فعالیت‌های آموزشی جالبی در مدرسه برقرار بود. الفبا از طریق بازی‌های متنوعی آموزش داده می‌شد و بچه ذوق یادگیری داشت. مجازی‌شدن مدارس از بهمن سال گذشته، آن تجربه شیرین را از او گرفته است». در سال تحصیلی فعلی قبل از جنگ نیز مدارس بارها به علل مختلف مجازی شده‌اند، هرکدام از این تعطیلی‌ها غمی بزرگ برای دختر «فائزه» به‌همراه داشت: «کلاس‌ها که مجازی می‌شد، دختر من به‌جای قرارگرفتن بین دوستانش، مجبور می‌شد در اتاق خودش با تبلتش در کلاس شرکت کند. من و پدرش نیز کنارش نبودیم، چون هر دو سرکار می‌رویم و مادربزرگش با او سر کلاس حاضر می‌شد. این شکل برگزاری کلاس‌ها او را خسته می‌کرد و باعث می‌شد به‌سختی قانع شود سر کلاس برود، در چندماه اخیر نیز هر هفته کمتر از هفته قبل نسبت به کلاس‌ها و تکالیف رغبت نشان می‌دهد و من با مشورت معلمش تلاش می‌کنم در خانه درس‌ها را با بازی و خلاقیت مرور کنیم تا شاید مدرسه نرفتن، جبران شود». دختر او در یکی از مدارس غیردولتی منطقه ۲ تهران درس می‌خواند؛ مدرسه‌ای که شهریه بالایی دارد: «برای ثبت‌نام امسال بدون احتساب بعضی فوق‌برنامه‌ها بیش از ۲۰۰ میلیون تومان پرداخت کردیم و انتظار داشتیم این هزینه باعث کمک به دخترمان شود، اما وقتی کلاس‌ها مجازی است، نهایتا مدرسه بتواند یک بستر برگزاری خوب فراهم کند». در مدرسه مجازی خبری از برنامه‌های خاص و ویژه نیست. حالا که در پایان سال تحصیلی هستیم، مدارس در حال آماده‌سازی سال تحصیلی بعد و ثبت‌نام دانش‌آموزان هستند، اما ثبت‌نام‌ها در این سال تحصیلی شرایط خاصی پیدا کرده است و مدرسه دختر «فائزه» نیز از این قاعده مستثنا نیست: «اواخر فروردین بود که گفتند ظرفیت مدرسه در حال تکمیل است و برای ثبت‌نام آینده باید ۵۰ میلیون تومان از الان پرداخت کنیم. ثبت‌نام سال پیش به این صورت بود که از شروع سال تحصیلی چند چکی که داده بودیم را نقد می‌کردند اما حالا بخشی از شهریه سال بعد را امسال درخواست کردند. ما در حال بررسی شرایط بودیم که دوباره اواسط اردیبهشت‌ماه زنگ زدند و گفتند اگر ۲۰ میلیون تومان پرداخت شود هم کافی است تا اسم فرزندمان در فهرست ثبت شود. درباره قیمت کل شهریه هنوز دقیق نمی‌دانیم که چقدر افزایش خواهد داشت». اما برای او و همسرش تنها مسئله در مسیر ثبت‌نام فرزندشان مسئله مالی نیست: «سؤال من و بسیاری از مادران هم‌کلاسی‌های دخترم این است که الان ما دوباره نزدیک به ۳۰۰ میلیون تومان برای شهریه پرداخت کنیم اما مدارس همچنان مجازی باشد؟ بسیاری می‌گویند بچه‌ام را در یک مدرسه غیرانتفاعی معمولی که سیستم کلاس مجازی مناسبی دارد ثبت‌نام می‌کنم و بخش بیشتری از شهریه را خرج کلاس‌های هنری و ورزشی دیگر می‌کنم که مطمئن هستم حضوری و با کیفیت مناسب برگزار خواهند شد. این موضوع اگر حل نشود، به‌نظرم خیلی‌ها قید ثبت‌نام در مدرسه غیردولتی را می‌زنند».

بلاتکلیفی؛ بلای جان مدرسه

«اگر مدرسه خدمات کامل ارائه نکرده باشد، خانواده حق دارد بگوید چرا باید شهریه کامل پرداخت کنم؛ اما تصور اینکه هزینه‌های مدرسه با مجازی‌شدن به‌شدت کم شده، واقعیت ندارد». «منصوری» مدیر یکی از مدارس معروف غیرانتفاعی در منطقه دو تهران است. او اینها را می‌گوید و ادامه می‌دهد: «مسئله اصلی اختلاف میان خانواده‌ها و مدارس، برداشت متفاوت از ساختار هزینه‌هاست؛ بخش عمده شهریه صرف هزینه‌هایی می‌شود که حتی در دوران آموزش مجازی هم حذف نشده‌اند. حدود ۵۰ تا ۶۰ درصد شهریه مربوط به حقوق پرسنل است. این بخش نه‌تنها کم نشده، بلکه طبق قانون کار افزایش هم پیدا کرده است. معلمی که اسفندماه مثلا ۱۰ میلیون تومان می‌گرفت، فروردین باید حدود ۱۴ یا ۱۴ و نیم میلیون تومان بگیرد. ۲۵ تا ۳۰ درصد هم اجاره است که آن هم روند افزایشی دارد. در بهترین حالت شاید ۱۰ درصد از هزینه‌ها، مثل اردوها یا مراسم‌ها کم شده باشد». این مدیر مدرسه تأکید می‌کند تصور عمومی درباره کاهش هزینه‌ها با واقعیت مالی مدارس همخوان نیست: «بعضی‌ها فکر می‌کنند چون آب و برق کمتر مصرف شده، پس هزینه مدرسه نصف شده. اما در عمل هزینه زیرساخت دیجیتال جای آن را گرفته است. سرور، اینترنت، سامانه مدیریت آموزش (LMS) و پشتیبانی فنی هزینه‌های سنگینی دارند». بااین‌حال، مسئله فقط عدد نیست؛ به گفته او، بخش مهمی از چالش، «بلاتکلیفی» است: «اگر از ابتدا مشخص بود کل سال تحصیلی مجازی است، می‌شد ساختار نیروها را تغییر داد؛ مثلا بعضی بخش‌ها کوچک‌تر شود و متناسب با آن شهریه هم تعدیل شود. اما وقتی هر ماه ممکن است تصمیم عوض شود، نمی‌توان نیروی انسانی را کم و زیاد کرد. نمی‌شود یک ماه ناظم و سرایدار را حذف کرد و ماه بعد دوباره برگرداند». «بابایی» می‌گوید آنها در مدرسه تلاش کرده‌اند کلاس‌ها را با همان کیفیت ادامه دهند: «از اسفند تا تابستان روزی حدود شش ساعت کلاس برگزار شده، آزمون‌ها گرفته شده و نمرات در سامانه بارگذاری شده است. جلسات اولیا هم مجازی برگزار شده است. می‌دانیم آموزش مجازی جای حضور را نمی‌گیرد، اما خدمات آموزشی متوقف نشده است». با این توضیحات اما برخی خانواده‌ها همچنان قانع نشده‌اند. این مدیر مدرسه می‌گوید: «مدرسه فقط کلاس درس نیست. خانواده وقتی شهریه می‌دهد، انتظار دارد فرزندش در یک محیط اجتماعی رشد کند، تعامل داشته باشد، مشاوره بگیرد و نشاط را تجربه کند. وقتی دانش‌آموز در خانه پشت صفحه نمایش است، بخشی از این کارکرد از بین می‌رود و طبیعی است که خانواده احساس کند ارزش دریافتی کمتر شده است». برخی گزارش‌ها از تعدیل نیروهای باتجربه در بعضی مدارس حکایت دارد: «طبیعتا وقتی هزینه‌ها بالا می‌رود و در عین حال آینده مبهم است، فشار روی مدارس زیاد می‌شود. اما ما تلاش کرده‌ایم قراردادها را حفظ کنیم. با معلمان جلسه گذاشتیم و گفتیم چه حضوری باشد و چه مجازی، همکاری ادامه دارد». به باور او مسئله اصلی همچنان نبود چشم‌انداز روشن است: «مدرسه نمی‌داند سال آینده حضوری است یا مجازی. بعضی مدارس برای ثبت‌نام پول گرفته‌اند، بعضی صبر کرده‌اند. در این وضعیت، تصمیم‌گیری اقتصادی بسیار دشوار است».

معلمان در تعلیق

آقای محمودی نزدیک به ۱۱ سال است در دبیرستان‌های دوره اول غیرانتفاعی تهران ریاضی تدریس می‌کند، او هیچ سالی را به سختی امسال ندیده است: «آموزش به شکل مجازی در این بسترهای بی‌کیفیت مثل این است که بخواهید یک دریا را با لیوان پر از آب کنید؛ همین‌قدر غیرممکن و سخت». دانش‌آموزان امسال به سختی توانستند درس‌ها را پیگیری کنند، زیرا دائما درگیر مسائل مختلفی بودند: «از ابتدای سال بارها مدارس به علل مختلف مجازی شدند و این اتفاق باعث می‌شد برای افزایش کیفیت درس معلمان مجبور شوند در برنامه‌های درسی خود تغییر ایجاد کنند و این تغییرات روند آموزش را مختل می‌کرد. در دی‌ماه و اتفاقاتی که افتاد، با وضعیتی مواجه شدیم که تمرکز، آرامش و اعتمادبه‌نفس بچه‌ها کم شد. بعد هم تا دوباره کلاس‌ها شروع شد، با جنگ مواجه شدیم و حداقل تا پیش از عید دانش‌آموزان درگیر رفتن به شهرهای دیگر، اتفاقات جنگ و بحران‌های روحی و روانی بودند که باعث می‌شد درس‌خواندن سخت شود و علنا آموزشی وجود نداشته باشد». «محمودی» به‌عنوان معلم نیز شرایط سختی داشت: «برای ما معلمان نیز تدریس در روزهای جنگ راحت نبود، مجبور بودیم از سمتی شرایط دانش‌آموزان را درک کنیم و برای مقابله با افت تحصیلی آنها درس‌ها را کمی متفاوت ارائه دهیم و از سوی دیگر نیز برای خودمان جنگ وضعیتی پیچیده و سخت ایجاد کرده بود و تمرکز روی کلاس‌ها راحت نبود». این معلم اما مهم‌ترین بحرانی را که او و همکارانش با آن دست و پنجه نرم می‌کنند، معلوم‌نبودن تکلیف امتحانات و سال تحصیلی آینده می‌داند: «مدارس برتر همیشه پیش از امتحانات اردوهای مطالعاتی برای دانش‌آموزان برگزار می‌کردند و این اردوها باعث می‌شد هم دانش‌آموزان ضعف‌های خود را جبران کنند و هم معلمان بتوانند به کمک بچه‌ها بیایند. امسال اما با مشخص‌نبودن زمان و شیوه برگزاری امتحانات، مدارس برای برگزاری این اردوها به‌سختی در حال برنامه‌ریزی هستند. همین‌طور خود دانش‌آموزان نیز نمی‌دانند درس‌ها را بخوانند یا نخوانند، چه درس‌هایی حذف خواهد شد و چطور می‌توانند از معلمان خود در شرایطی که مدرسه حضوری نیست، کمک بگیرند». بااین‌حال، بحران تنها به این موضوعات ختم نمی‌شود. آقای «محمودی» به تلاطمی که در شرایط مالی معلمان ایجاد شده نیز اشاره می‌کند: «بسیاری از مدارس غیرانتفاعی هنوز نتوانسته‌اند ثبت‌نام سال بعد را به حد نصاب برسانند یا حتی پیش‌ثبت‌نام درستی انجام بدهند. وقتی پول نباشد قاعدتا در این شرایط اقتصادی نمی‌توانند با معلمان و کادر مدرسه پیشاپیش برای سال آینده و حتی کلاس‌های تابستانی قرارداد امضا کنند. در نتیجه الان ما با این وضعیت مواجه‌ایم که معلمان باتجربه و باکیفیت زیادی دنبال کار می‌گردند؛ در واقع، دنبال مدرسه‌ای می‌گردند که برای سال آینده از الان با آنها قرارداد ببندند و یک پشتوانه‌ای برایشان پیدا شود».

بازگشایی مدارس در اختیار آموزش و پرورش نیست

«احمد محمودزاده»، معاون وزیر آموزش و پرورش و رئیس سازمان مراکز غیردولتی و توسعه مشارکت‌های مردمی وزارت آموزش و پرورش، درباره وضعیت پیش‌آمده و بلاتکلیفی معلمان و دانش‌آموزان و خانواده‌هایشان از مجازی‌بودن یا حضوری‌بودن کلاس‌های درس به «شرق» می‌گوید که ثبت‌نام مدارس امسال تفاوتی با سال‌های پیش نکرده؛ طبق آماری که از مناطق مختلف وجود دارد، تفاوت محسوسی نسبت به سال گذشته در ثبت‌نام‌ها احساس نشده است. براساس اعلام او، مدارس از اردیبهشت ثبت‌نام سال آینده را شروع کرده‌اند: «براساس مصوبه شورای نظارت، به مدارس مجوز داده‌ایم که پیش‌ثبت‌نام انجام بدهند، اما این کار شرط‌هایی دارد؛ برای مثال خانواده‌ها باید هر وقت از ثبت‌نام منصرف شدند، بتوانند شهریه را پس بگیرند. این مجوز نیز برای کمک به رفع اضطراب اولیا درباره پُرشدن ظرفیت مدارس است و همین‌طور برای اینکه مدارس بتوانند برای سال تحصیلی و میزان ظرفیت خود تصمیم‌گیری کنند». او درباره حضوری‌شدن مدارس در سال آینده تأکید می‌کند که این تصمیم بر عهده آموزش و پرورش نیست: «آموزش و پرورش تنها یکی از نهادهایی است که درباره شیوه برگزاری کلاس‌ها در سال پیش‌رو تصمیم می‌گیرد. ما دعا می‌کنیم که ان‌شاءالله هرچه سریع‌تر جنگ خاتمه پیدا کند و آموزش‌ها نیز حضوری شود». مسئله اصلی و دغدغه خانواده‌ها، سامانه شاد است که به‌خوبی کار نمی‌کند و مشکل آموزشی برای دانش‌آموزان ایجاد کرده است. این مسئول در وزارت آموزش و پرورش می‌گوید که در دولت فعلی از سامانه شاد حمایت‌های جدی‌ای شده است: «حتما می‌دانید که در همین عید نوروز، رئیس‌جمهور در جلسه شورای معاونین وزارت آموزش و پرورش تأکید کرد که وزارت ارتباطات باید برای ترمیم شبکه شاد و افزایش شبکه آن اقدام کند تا دانش‌آموزان بیشتری بتوانند از این شبکه استفاده کنند». اما وزارت آموزش و پرورش برای بهبود شرایط آموزش مجازی، مجوز برگزاری کلاس در پلتفرم‌های دیگر را نیز به مدارس خاص داده است؛ مدارسی که به گفته «محمودی» یک‌سوم تعداد کل دانش‌آموزان را شامل می‌شوند: «براساس مجوزی که از زمان کرونا صادر شده، همه مدارس و مراکز غیردولتی می‌توانند با درخواست از مدیران مناطق و استان‌ها برای اینکه ترافیک کاری در پلتفرم شاد کمتر شود، از سایر پلتفرم‌ها استفاده کنند. این مجوز به مدارس غیردولتی داده شده، زیرا این مدارس از نظر مالی مشکل خاصی ندارند و اکثرا مجتمعی یا چندشعبه‌ای هستند و می‌توانند چنین امکانی را فراهم کنند». توضیحات این مسئول در آموزش و پرورش هم پاسخی برای زمان حضوری‌شدن مدارس نیست. پیش از این بالاترین مقام این وزارتخانه، یعنی «علیرضا کاظمی» که وزیر است، در سیزدهم اردیبهشت گفته بود: «موضوع بازگشایی مدارس یک تصمیم ملی است و صرفا در اختیار وزارت آموزش و پرورش نیست و باید در سطح کلان کشور درباره آن تصمیم‌گیری شود». او حضوری‌شدن مدرسه را موکول به زمانی کرد که «شرایط عادی» وجود داشته باشد: «سلامت و امنیت دانش‌آموزان و خانواده‌ها در اولویت قرار دارد و به محض عادی‌شدن شرایط، حتی اگر یک روز امکان حضور در مدارس فراهم شود، آموزش حضوری برقرار خواهد شد». جز حضوری‌شدن، باقی برنامه‌های آموزشی مثل امتحانات و ثبت‌نام سال آینده نیز هنوز به شکل کامل تعیین تکلیف نشده‌اند. به‌تازگی نیز براساس تصمیم شورای عالی امنیت ملی، شیوه برگزاری امتحانات پایه‌های هفتم تا دهم مدارس به خود استان‌ها واگذار شده است و تاکنون مدیران برخی استان‌ها ازجمله کرمان، خوزستان، سمنان، کیش، گیلان، گلستان، خراسان رضوی، البرز و خراسان جنوبی از برگزاری امتحانات به صورت مجازی در پایه‌های هفتم تا دهم خبر داده‌اند، اما هنوز تکلیف مهم‌ترین امتحانات تحصیلی دانش‌آموزان یعنی امتحانات پایه یازدهم و دوازدهم که نتیجه آن در کنکور تأثیر مستقیم دارد، مشخص نشده است. درباره ثبت‌نام مدارس در سال آینده نیز آموزش و پرورش تنها درباره پیش‌ثبت‌نام دانش‌آموزان پایه اول اطلاعیه‌ای داده و اعلام کرده است که ثبت‌نام فقط به صورت مجازی انجام خواهد شد.

برگ سبز خودرو پژو ۴۰۵ زرد خورشیدی مدل ۱۳۹۵ به شماره پلاک ۲۲ایران ۴۲۷ت۵۷ شماره شاسی NAAM11VE9GK482127 و شماره موتور 124K0946042 به نام ایرج آقا محمدی با کد ملی ۰۰۱۰۰۶۷۸۲۵ مفقود شده و فاقد اعتبار است

اگهی فقدان ذیل تبصره ۳ ماده ۱۲۰ ق ث

خانم مهناز بانوا برابر وکالتنامه شماره ۵۸۵۵۹ مورخ ۱۴۰۵/۱/۲۴ دفتر ۹۰ کرج از طرف احد ورثه مالک تورج بانوا) طاهره مخدومی ضمن تسلیم دوبرگ استشهادیه تصدیق شده اعلام نموده که سند مالکیت شش دانگ یک قطعه زمین موضوع پلاک ثبتی ۱۶۳ اصلی ۲۵۳۹۳ فرعی مفروز و مجزی شده ۲۹۸۶ فرعی از اصلی مذکور به مساحت ۲۰۶.۵ متر مربع به شماره چاپی ۲۶۰۷۱۶ به نام تورج بانوا ثبت و سند صادر شد و برابر حصر وراثت شماره ۱۴۰۳۰۱۳۹۰۰۰۳۹۹۸۷۰۷ مورخ ۱۴۰۳/۷/۱۱ شعبه ۴ شورای حل اختلاف کرج فوت نموده که وراث حین الفوت عبارتند از مریم بهداد زوجه) و طاهره مخدومی مادر واندیا با نوا دختر و برابر اسنادر هنی ۳۵۶۵۶ و ۳۵۶۵۷ و ۲۴۴۳۰ مورخ ۹۹/۱۲/۱۸ و ۹۹/۱۲/۱۸ و ۹۶/۱۲/۲۱ دفترخانه ۱۳۱ کرج در رهن بانک ملت قرار گرفت حال وکیل مالک درخواست صدور سند مالکیت المثنی نموده است لذا مراتب به استناد تبصره ۳ اصلاحی ماده ۱۲۰ ائین نامه قائن ثبت در یک نوبت آگهی میشود تا چنانچه کسی مدعی وجود سند مالکیت نزد خود و یا انجام معامله نسبت به ملک مذکور می باشد از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ده روز اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت به این اداره تسلیم نماید بدیهی است چنانچه ظرف مدت مقرر اعتراضی واصل نشود و یا در صورت اعتراض اصل سند ارائه نگردد سند مالکیت المثنی برابر مقررات به متقاضی تسلیم خواهد شد.

شناسه : ۲۱۸۸۵۹۳

مهتاب هاشمی
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک فردیس ۱۴۸۳

شماره: ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۰۷۰۰۱۳۶۱ تاریخ: ۱۴۰۵/۰۲/۲۹

قوه قضائیه
سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک فلاورجان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۰۷۰۰۰۸۸۲ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فلاورجان تصرفات مالکانه بلامعارض آقای علیرضا رهنما فلاورجانی فرزند محمدرضا بشماره شناسنامه ۹۱۱ صادره از فلاورجان در ششدانگ یکبابخانه به مساحت ۱۶۲/۴۱ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۱۹ اصلی واقع در فلاورجان بخش ۹ حوزه ثبت فلاورجان خریداری از مالک رسمی اسداله شریفی فرزند محمد محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت قطعی صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۳/۰۴
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۱۹
شناسه آگهی: ۲۱۸۷۱۱۶

عباس عزیزی دیماندول - رئیس ثبت اسناد و املاک ۱۴۷۹

شماره: ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۰۷۰۰۱۳۵۵ تاریخ: ۱۴۰۵/۰۲/۲۹

قوه قضائیه
سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک فلاورجان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۰۷۰۰۰۷۸۵ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فلاورجان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم سمیرا افقری فرزند اصغر بشماره شناسنامه ۶۶۸۳ صادره از اصفهان در ششدانگ یکقطعه زمین کشاورزی با کاربری اراضی مزروعی بدون درج اعیانی به مساحت ۵۳۱/۲۳ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۴۱۹ اصلی واقع در درچه فردوس بخش ۹ حوزه ثبت فلاورجان خریداری از مالک رسمی رضاقلی عابدی فرزند شیرعلی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۳/۰۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۳/۱۹
شناسه آگهی: ۲۱۸۷۴۵۴

عباس عزیزی دیماندول - رئیس ثبت اسناد واملاک ۱۴۸۰